

Předpis pro montáž konstrukcí příček, předstěn a šachtových stěn ze sádkartonových a sádrovláknitých desek

Obsah:

1. Oblast použití předpisu
2. Související normy
3. Základní pojmy
 - 3.1 Jednoduchá příčka
 - 3.2 Dvojitá příčka
 - 3.3 Volně stojící předstěna / Stěna šachty
4. Obecné podmínky pro montáž
 - 4.1 Statické podmínky
 - 4.2 Limitní zatížení teplem
 - 4.3 Limitní zatížení vlhkostí
 - 4.4 Připravenost stavby
 - 4.5 Doprava, skladování a manipulace na staveništi
5. Provedení
 - 5.1 Podkonstrukce
 - 5.2 Opláštění
 - 5.3 Tmelení spár
 - 5.4 Izolace
 - 5.5 Napojení na okolní stavební části
 - 5.5 Výšky konstrukcí
 - 5.7 Konzolová zatížení
 - 5.8 Otvory
 - 5.9 Rovinnost hotových ploch
 - 5.10 Kvalita povrchu

1. Oblast použití předpisu

Tento předpis platí pro staveništní montáž dělicích stěn a volně stojících (nekotvených) předsazených stěn či stěn šachet ze sádkartonových desek odpovídajících normě ČSN EN 520 a sádrovláknitých desek dle normy ČSN EN 15283-2 montovaných na konstrukci z ocelových tenkostěnných profilů odpovídajících normě ČSN EN 14195.

Vzájemné spolupůsobení desek opláštění, profilů a případné izolace vložené do dutiny konstrukce určuje statické, akustické, protipožární a další stavebně-fyzikální vlastnosti konstrukce.

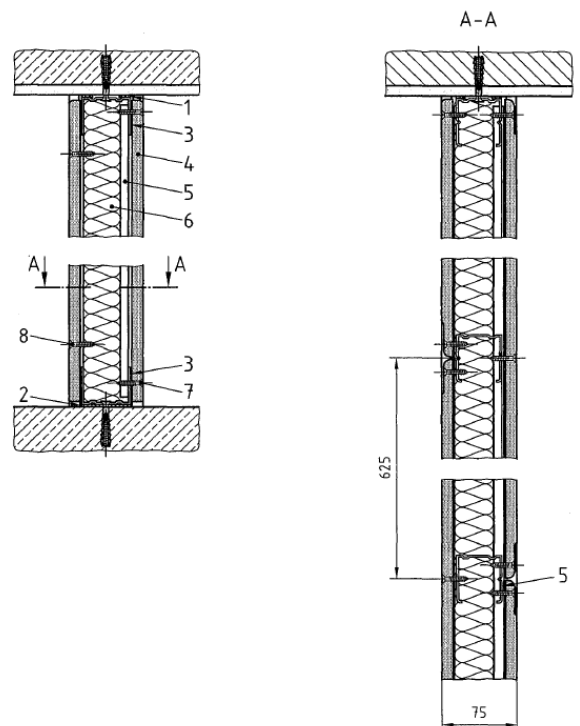
2. Související normy

- ČSN EN 520 – Sádkartonové desky - Definice, požadavky a zkušební metody
- ČSN EN 14195 – Kovové konstrukční prvky pro sádkartonové systémy – Definice, požadavky a zkušební metody
- ČSN EN 13963 – Spárovací materiály pro sádkartonové desky - Definice, požadavky a zkušební metody
- ČSN EN 14353 – Kovové lišty a ozdobné profily pro použití se sádkartonovými deskami – Definice, požadavky a zkušební metody
- ČSN EN 14566 – Mechanické upevňovací prostředky pro systémy ze sádkartonových desek - Definice, požadavky a zkušební metody
- ČSN EN 15283-2 Sádrové desky vyztužené vlákny – Definice, požadavky a zkušební metody – Část 2: Sádrovláknité desky

3. Základní pojmy

3.1 Jednoduchá příčka

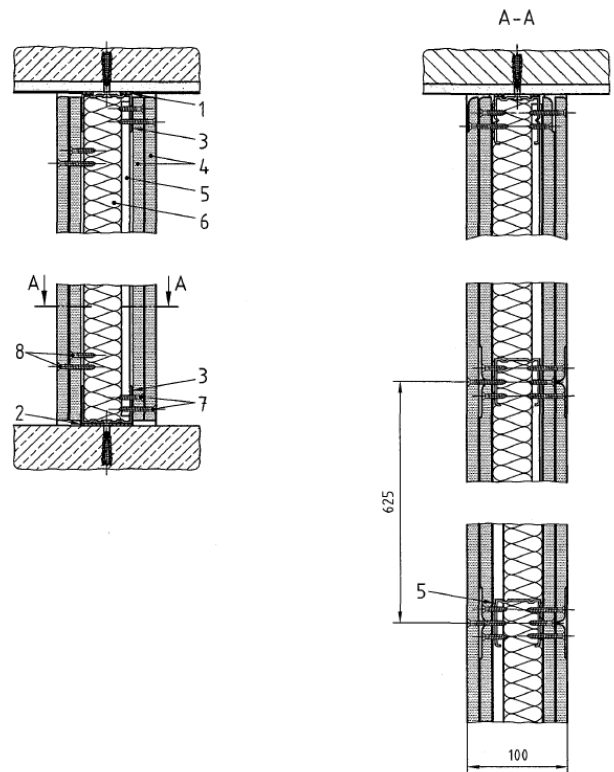
Skládá se z jedné řady svislých profilů CW z obou stran opláštěných jednou či více vrstvami sádkartonových desek.

Příklad: Jednoduchá příčka jednoduše opláštěná

Legenda:

- 1 – Napojovací těsnění
- 2 – Alternativní napojovací těsnění (tmel)
- 3 – Profil UW
- 4 – Sádkartonová deska
- 5 – Profil CW
- 6 – Izolace v dutině (minerální vlákna)
- 7, 8 – Připevňovací šrouby

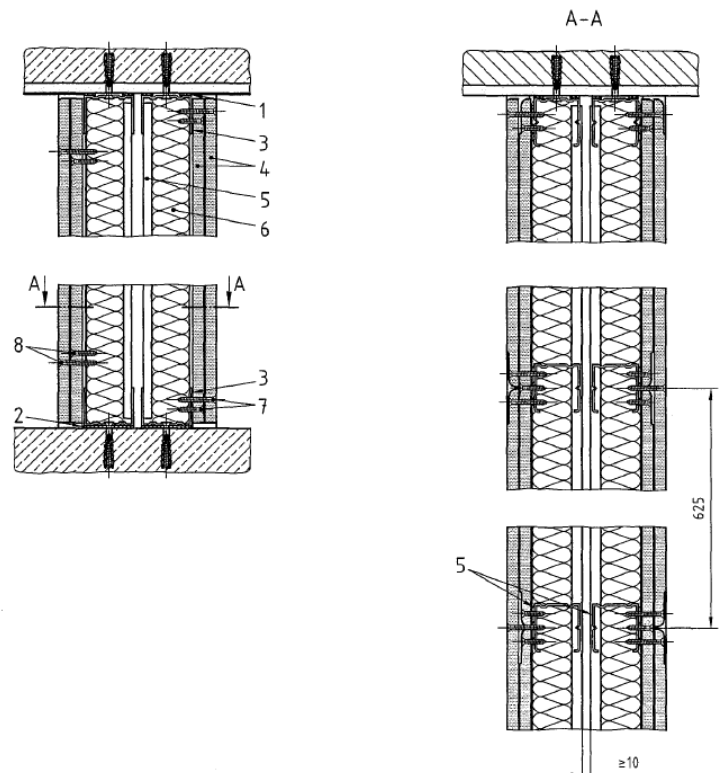
Příklad: Jednoduchá příčka dvojitě opláštěná

Legenda:

- 1 – Napojovací těsnění
- 2 – Alternativní napojovací těsnění (tmel)
- 3 – Profil UW
- 4 – Sádrokartonová deska
- 5 – Profil CW
- 6 – Izolace v dutině (minerální vlákna)
- 7, 8 – Připevňovací šrouby

3.2 Dvojitá příčka

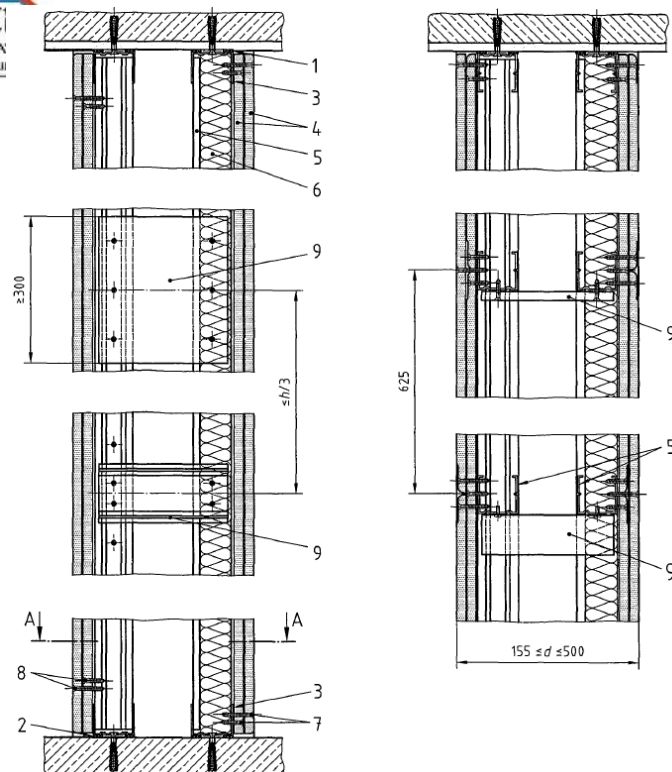
Skládá se ze dvou rovnoběžných řad svislých profilů CW, které jsou na vnějších stranách opláštěny obvykle dvěma vrstvami desek.

Příklad: Dvojitá příčka

Legenda:

- 1 – Napojovací těsnění
- 2 – Alternativní napojovací těsnění (tmel)
- 3 – Profil UW
- 4 – Sádrokartonová deska
- 5 – Profil CW
- 6 – Izolace v dutině (minerální vlákna)
- 7, 8 – Připevňovací šrouby

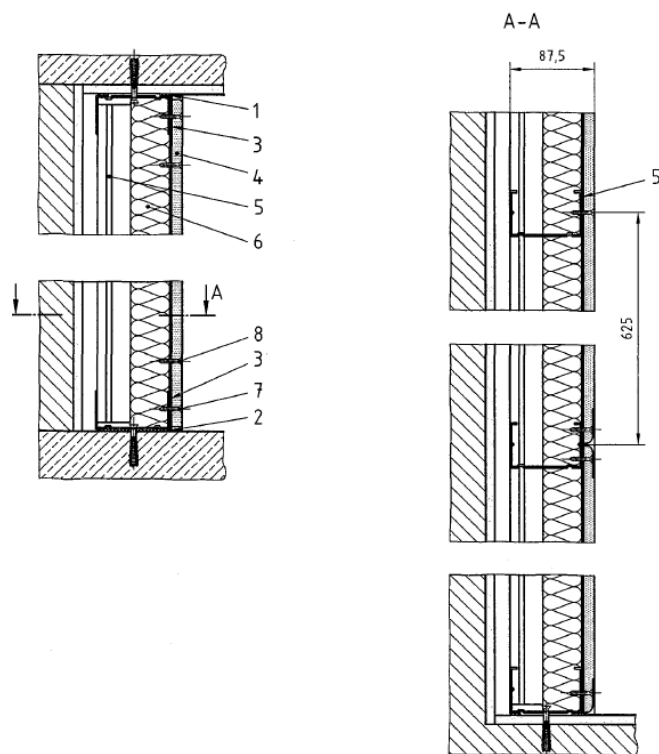
Příklad: Dvojitá instalační příčka.

Legenda:

- 1 – Napojovací těsnění
- 2 – Alternativní napojovací těsnění (tmel)
- 3 – Profil UW
- 4 – Sádkartonová deska
- 5 – Profil CW
- 6 – Izolace v dutině (minerální vlákna)
- 7, 8 – Připevňovací šrouby
- 9 – Propojovací příložky

3.3 Volně stojící předstěna / Stěna šachty

Skládá se z jedné řady svislých profilů CW, které jsou opláštěny jednou či více vrstvami desek jen z jedné strany.

Příklad: Volně stojící předstěna

Legenda:

- 1 – Napojovací těsnění
- 2 – Alternativní napojovací těsnění (tmel)
- 3 – Profil UW
- 4 – Sádkartonová deska
- 5 – Profil CW
- 6 – Izolace v dutině (minerální vlákna)
- 7, 8 – Připevňovací šrouby

4. Obecné zásady a podmínky pro montáž

4.1 Statické podmínky

S ohledem na skutečnost, že konstrukce suché výstavby jsou nenosné, nesmí při montáži či během užívání stavby docházet k zatížení těchto konstrukcí vlivem průhybů nebo posuvů nosných konstrukcí objektu. Sádkartonové a sádrovláknité konstrukce rovněž nejsou určeny jako zavětrovací či ztužující konstrukce stavby.

4.2 Limitní zatížení teplem

Konstrukce suché výstavby smějí být vystaveny teplu tak, aby povrchová teplota nepřekročila hodnotu:

- +45 °C dlouhodobě,
- +60 °C po dobu max. 1 hodiny

4.3 Dovolené zatížení vlhkostí

Sádkartonové desky typu A či DF se použijí v prostorách s běžnou vlhkostí (včetně WC, chodby či nevytápěného interiéru).

Sádkartonové impregnované desky typu H2 se použijí v prostorách s vyšší vzdušnou vlhkostí (koupelny, sprchy, kuchyně pro veřejné stravování).

Sádrovláknité desky je možno použít v prostorách jak s běžnou vlhkostí, tak i s vyšší vzdušnou vlhkostí (třída expozice A až B dle ČSN EN 13964).

Při vícenásobném opláštění příček je nutné tyto desky použít ve všech vrstvách opláštění. Podmínkou jejich užití je přerušovaný výskyt vlhkosti v průběhu 24-hodinového cyklu.

Sádkartonové či speciální sádrové desky typu H1 lze použít i v prostorách s trvale vysokou vzdušnou vlhkostí (třída expozice C či D dle ČSN EN 13964 - např. některé průmyslové provozy, prostory s otevřenou vodní hladinou apod.)

Plochy přímo ostříkované vodou (např. v koupelnách a sprchách) musí být ochráněny hydroizolačním nátěrem (samotné obložení keramickým obkladem je nedostatečné).

Nedoporučuje se aplikovat sádkartonové či sádrovláknité systémy ani na vlhké podkladní konstrukce či na konstrukce s rizikem vzniku vlhkosti.

4.4 Připravenost stavby

Při skladování desek uvnitř objektu je třeba brát ohled na únosnost stropních konstrukcí.

Desky opláštění musí být před montáží minimálně po dobu 48 hodin skladovány v prostoru montáže, aby došlo k vzájemnému vyrovnání vlhkosti.

Systémy se montují po dokončení a potřebném vyschnutí všech mokrých procesů v interiéru (zejména podlahových potěrů a omítek). Vlhkost stěn a stropů má být ustálená, povrchy suché a podkladní betony vyzrálé. Montáž se doporučuje provádět až po osazení oken a uzavření stavby proti vlivům povětrnosti.

Opláštění se neprovádí v prostorách, kde je trvale vysoká vlhkost vzduchu.

Po montáži je třeba desky chránit před déletrvající vysokou vzdušnou vlhkostí. Uvnitř budovy je potřeba i po skončení montáže desek zajistit dostatečné větrání. Tmelení a lepení se smí provádět až v době, kdy se již neočekávají výrazné změny teploty a vlhkosti. Tmelení je přípustné pouze při teplotách v místnosti nad +5 °C.

Není vhodné místnosti rychle vytápět, nýbrž teplotu na obou stranách konstrukce zvyšovat postupně. Aby nedošlo k nežádoucí deformaci konstrukce během stavebního procesu, je třeba dbát, aby protilehlé strany konstrukce byly ohřívány souměrně.

4.5 Doprava, skladování a manipulace na staveništi

Desky se skladují na plochu na podkladech v rozteči max. 500 mm.

Musí být ochráněny před stykem s kapalnou vlhkostí. Přenášejí se ve svislé poloze, eventuálně s použitím speciálního vybavení pro transport desek (transportní držáky, manipulační vozíky apod.).

Profily je nutno skladovat tak, aby nedošlo k jejich deformaci. Ostatní součásti a příslušenství je nutno skladovat v suchu v originálních obalech.

5. Provedení

5.1 Podkonstrukce

Svislé profily CW jsou u podlahy a u stropu volně vloženy do profilů UW a zpravidla se napevno nespojují. Profily podkonstrukce jsou zpravidla vzájemně spojeny až prostřednictvím desek opláštění.

Rozteč sloupků se volí podle rozměru desek opláštění, maximálně však 625 mm. Přesná poloha svislých CW profilů se upraví až při montáži opláštění.

Délka svislých profilů CW se volí tak, aby při opření profilu CW o spodní profil UW bylo zasunutí horního konce profilu CW do horního profilu UW nejméně 20 mm.

Jsou-li profily CW opatřeny prolisy k vedení instalací, je vhodné při vkládání profilů dbát na umístění prolisů přibližně ve stejné výškové úrovni příčky. V případě nutnosti vést dutinou příčky instalace v určité výškové úrovni je možné provádět ve stojinách profilů otvory přímo na stavbě během montáže.

Pro takto prováděné otvory platí následující pravidla:

- Šířka vytvářeného otvoru musí být min. o 10 mm menší než šířka profilu (dutiny příčky).
- Výška otvoru (ve směru délky profilu) nesmí být větší než dvojnásobek jeho šířky.
- Při potřebě více otvorů v jednom profilu nad sebou nesmí být mezera mezi nimi menší než trojnásobek jejich výšky.
- Hrana otvoru musí být od konce profilu vzdálena nejméně o jmenovitou šířku daného profilu.
- Otvory nesmějí být provedeny v oblasti vzájemného napojení (prodloužení) profilů.

V příčkách vyšších, než je standardní délka profilů CW, je možno profily nastavovat na délku. Napojení se provádí pomocí příložky z profilu UW délky nejméně 1000 mm. Délka příložky se rovnoměrně rozdělí na obě strany styku. Příložka může být i z profilu CW: vstřícně orientovaná příložka délky nejméně 1000 mm se zasune do nastavovaných profilů tak, aby její délka byla rovnoměrně rozdělena na obě strany styku. Alternativně je možno profil CW prodloužit vzájemným zasunutím vstřícně orientovaných profilů. Délka přesahu musí být nejméně 500 mm. Na koncích přesahů a uprostřed jejich délky se profily vzájemně spojí nýty, šrouby do plechu nebo pomocí perforačních kleští.

Napojení na sousedících stojinách nesmějí být ve stejné výši; je nutno je vzájemně výškově vystřídat minimálně o 2 metry. Napojení je vhodné orientovat blíže k hornímu nebo spodnímu okraji příčky.

5.1.1 Dilatační spáry

Dilatace se v konstrukcích suché výstavby provádí v těchto případech:

a) v místech dilatačních spár v nosné konstrukci budovy

V tomto případě je nutno v konstrukci umožnit stejnou dilataci, jakou připouští dilatace v nosné konstrukci objektu.

b) při překročení plošných, popřípadě délkových limitů sádkartonových konstrukcí

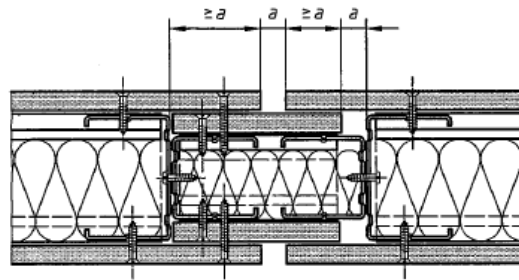
- maximální délka dilatačního úseku přímé konstrukce je 15 m;
- maximální plocha dilatačního pole konstrukce je 100 m².

V těchto případech se neočekávají výrazná vzájemná posunutí dilatačních úseků. Nicméně je nutné přerušit podkonstrukce a opláštění (popř. lze dilatační spáru opatřit speciálním dilatačním profilem).

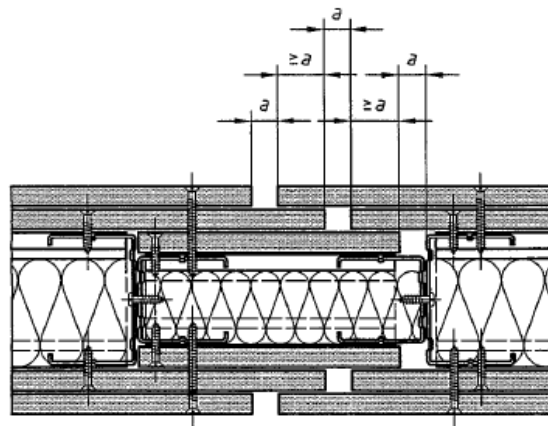
Dále je nutno provést dilataci v místech náhlých změn průřezu (např. výrazné výškové odskoky stěn).

Při provádění dilatací je třeba dbát na skutečnost, že dilatace nesmí být oslabením konstrukce z hlediska celistvosti, požárních, akustických nebo hygienických požadavků na danou konstrukci.

Šířka dilatačních spár u požárně odolných konstrukcí nesmí překročit 20 mm.

Příklad dilatační spáry v jednoduché příčce jednoduše opláštěné (dilatace do $a < 20$ mm)

Příklad dilatační spáry v jednoduché příčce dvojitě opláštěné (dilatace pro $a < 20$ mm)

5.2 Opláštění

Standardní orientace desek na příčce je svislá, tj. délkou desek ve směru svislých profilů. Alternativně je možné montovat desky i ve směru vodorovném, to však jen za předpokladu snížení rozteče svislých profilů na maximálně 500 mm.

K opláštění se používají pokud možno celé desky. Využití zbytků desek je přípustné za podmínky, že výška zbytku je min. 400 mm a nejsou použity dva či více zbytků v těsném sousedství.

Délka desek se volí taková, aby pokud možno pokryla celou výšku příčky, avšak není vyloučeno použití desky menších formátů (např. 1 250 x 2 000 mm). Přesahuje-li výška příčky délku desky, lze opláštění nastavit doplňkem z dalších desek. Přitom je nutné zajistit, aby byly příčné (vodorovné) spáry v sousedních polích vzájemně vystřídány alespoň o 400 mm a nedocházelo tak k vytváření křížových spár.

Desky je třeba montovat tak, aby spáry mezi deskami na protilehlých lících příčky byly na svislých profilech vystřídány (spáry na obou lících neleží na stejném profilu).

Desky se montují na těsný sraz nebo s mezerou mezi deskami max. 10 mm.

Desky jsou k profilům připevňovány pomocí speciálních šroubů, které odpovídají normě ČSN EN 14566.

Délka šroubů musí být volena tak, aby hloubka zašroubování šroubu skrz kovový profil byla nejméně 10 mm.

Hlava šroubu musí být zapuštěna pod úroveň povrchu desky s ohledem na možnost snadného přetmelení. Přitom nesmí dojít k protržení povrchového kartonu desky hlavou šroubu (ke šroubování je doporučeno používat speciální šroubovák s nastavitelným hloubkovým dorazem).

Vzdálenost upevňovacího prostředku od okraje desky musí činit:

- min. 10 mm u hran opláštěných kartonem;
- min. 15 mm u řezaných hran

Rozteč šroubů připevňujících lícovou vrstvu opláštění na svislém profilu je max. 250 mm; rozteč šroubů na vnitřních vrstvách opláštění může být zvětšena až trojnásobně (max. 750 mm).

Upevnění musí být provedeno tak, aby desky opláštění na všech místech zcela přiléhaly k podkonstrukci a připevňovací prostředky (šrouby) byly dotaženy. Šroubování nesmí způsobit v deskách nepřípustné pnutí. Proto se šroubování provádí ze středu desky k okrajům nebo od jednoho konce desky k jejímu druhému konci. Všechny šrouby musí směřovat k povrchu desek kolmo a musí být zapuštěny do desek tak, aby hlava šroubu neprořizla karton a šlo ji zatmelit. Nevhodně aplikované šrouby musí být nahrazeny novými ve vzdálenosti nejméně 30–40 mm od původních, špatně namontovaných.

5.3 Tmelení spár

Úprava spár – nejčastěji tmelením – je závěrečný pracovní úkon v technologii montáže konstrukcí suché výstavby, který významně ovlivňuje jak stavebně-fyzikální (statické, akustické, požární), tak i estetické (kvalita a rovinnost povrchu) vlastnosti hotového díla.

Plochy určené ke tmelení musí být suché, pevné, zbavené prachu, mastnoty a nečistot. Před tmelením musí být montáž opláštění zcela dokončena. Před prováděním konečných povrchů příček musí být konstrukce opláštěné z obou stran.

Tmelení je doporučeno provádět až po dokončení a potřebném vyschnutí vlhkých procesů ve stavbě, bez následného vystavování konstrukcí vlivům náhlých teplotních a vlhkostních změn (po uzavření stavby proti vlivům povětrnosti).

Tmelení a stěrkování se provádí při teplotách prostředí i podkladu nad +5 °C.

Konstrukce vícenásobně opláštěné sádkartonem je třeba tmelit ve všech vrstvách opláštění. Podkladní vrstvy opláštění je možné tmelit kterýmkoli spárovacím tmelem, aplikovaným pouze v jedné vrstvě bez výztužné pásky.

U konstrukcí vícenásobně opláštěných sádrovláknitými deskami se tmelí nebo lepí až finální (poslední) vrstva.

5.4 Izolace

Pokud je v konstrukci použita dutinová izolace, musí odpovídat specifikacím podle požadavků na zvukovou či tepelnou izolaci a požární odolnost konstrukce.

Prostor dutiny se izoluje v celé ploše bez mezer. Pokud izolační materiál nevyplní alespoň cca 3/4 tloušťky dutiny nebo nevykazuje v dutině dostatečnou tvarovou stálost a stabilitu, je nutné jej zabezpečit proti sesunutí.

5.5 Napojení na okolní stavební části

5.5.1 Obecné zásady

Napojovací profil je k okolním stavebním částem připevněn vhodnými kotevními prostředky v roztečích max. 1000 mm. Boční napojení musí být provedeno nejméně ve třech místech. Druh napojovacího detailu je třeba volit podle očekávaných přetvoření okolní stavební části. Velikost a druh přetvoření musí být uveden v projektu. Při očekávaném přetvoření ≥ 10 mm je třeba zvolit kluzné napojení.

U napojení stěny na podhled či na obklad stropu je třeba vzít v úvahu spolupůsobení stropního a stěnového systému. Pro přenesení sil vznikajících v napojení zde mohou být vyžadována zvláštní konstrukční řešení v oblasti stropu či podhledu.

S ohledem na omezení přenosu zvuku do okolních stavebních konstrukcí se doporučuje použití napojovacího těsnění mezi napojovacím profilem a okolní stavební konstrukcí.

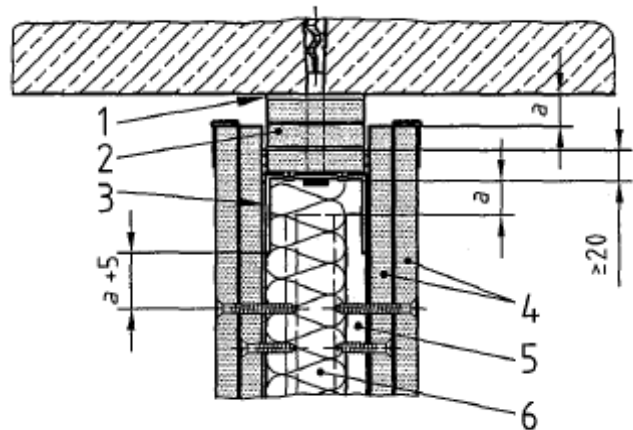
5.5.2 Pevné napojení

Při tomto řešení je konstrukce k okolní stavební části připojena napevno.

5.5.3 Kluzné napojení

Kluzné napojení musí být řešeno tak, aby bylo schopné přenést uvažovaná přetvoření mezi konstrukcí a okolní stavební částí. Přitom je třeba brát ohled na splnění požadavků na zvukovou izolaci či požární odolnost. Při očekávaných průhybech stropu přesahujících 20 mm je třeba použít speciální individuální řešení.

Příklad řešení kluzného napojení na strop.

Legenda:

- 1 – Napojovací těsnění
- 2 – Pruhy sádkartonu
- 3 – Profil UW
- 4 – Sádkartonová deska
- 5 – Profil CW
- 6 – Izolace v dutině (minerální vlákna)
- a – Očekávaný průhyb ≤ 20 mm

5.6 Výšky konstrukcí

Maximální dovolené výšky příček, předstěn a stěn šachet závisí na mnoha faktorech, zejména však na

- Konstruktivním systému
- Druhu a rozměrech svislých profilů
- Rozteči svislých profilů
- Zatížení

V následujících tabulkách jsou uvedeny základní výšky běžných svislých konstrukcí na kovových profilech v maximálních roztečích po 625 mm, pro užitné kategorie ploch B, C1-4 a D podle ČSN EN 1991-1-1, bez požadavku na požární odolnost.

Jednotliví výrobci mohou uvádět výšky konstrukcí odlišně podle výsledků vlastních zkoušek či statických výpočtů.

Tabulka - Maximální výšky jednoduchých příček (mm)

Svislý kovový profil (tl. 0,6 mm, rozteč max. 625 mm)	Opláštění		
	1 x 12,5	2 x 12,5	3 x 12,5
CW 50	3 200	4 000	5 200
CW 75	4 000	5 050	7 700
CW 100	5 100	7 200	9 750

Tabulka - Maximální výšky předstěn, šachtových stěn a dvojitých příček (mm)

Svislé kovové profily (tl. 0,6 mm, rozteč max. 625 mm)	Opláštění		
	1 x 12,5 (neplatí pro dvojitě příčky)	2 x 12,5	2 x 15,0
CW 50	---	2 950	3 100
CW 75	4 000	4 000	4 000
CW 100	4 150	4 500	4 650

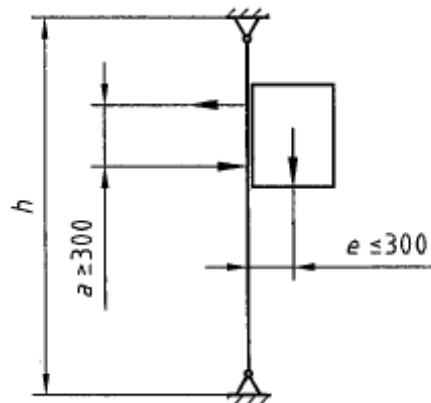
5.7 Konzolová zatížení

5.7.1 Obecné ustanovení

Pokud není jinak stanoveno, smí být konstrukce zatížena dodatečným statickým konzolovým zatížením

- Jednoduchá či instalační příčka – max. 1,5 kN/m
- volně stojící předstěna, stěna šachty či dvojitá příčka – max. 0,4 kN/m

Přitom odstup těžiště dodatečného zatížení od líce stěny (excentricita) „e“ a roznášecí délka „a“ musí odpovídat hodnotám uvedeným na obrázku KZ-1.

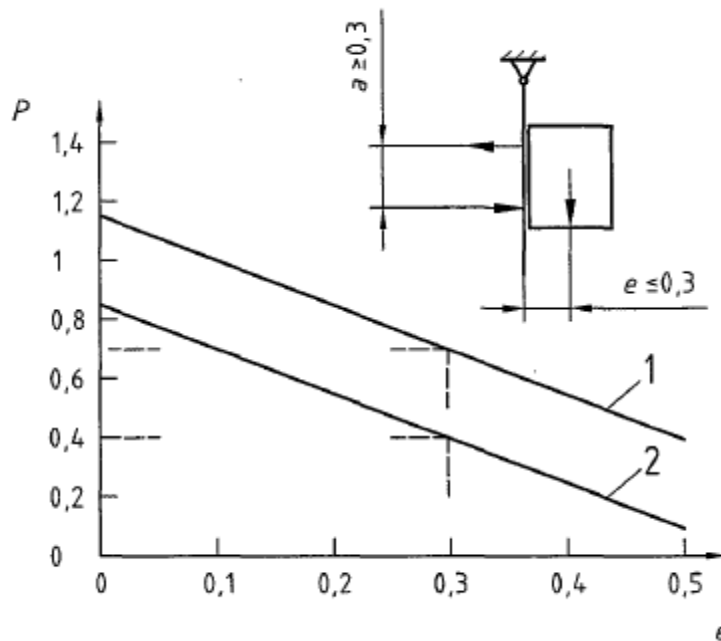

Obrázek: KZ-1

5.7.2 Lehká konzolová zatížení

Konzolová zatížení, která nepřekročí hodnotu 0,4 kN/m (např. lehké poličky či závěsné skříňky) mohou být zavěšena na libovolném místě konstrukce.

Odchylně od schématu uvedeného na obrázku KZ-1 smí být zatížení „P“ popřípadě excentricita „e“ změněno za předpokladu, že hodnoty odpovídají schématu na grafu KZ-2.

Graf: KZ-2

P: Zatížení na 1 běžný metr stěny

1: opláštění tloušťky min. 18 mm

2: opláštění tloušťky min. 12,5 mm

5.7.3 Ostatní konzolová zatížení

5.7.3.1 Konzolová zatížení přesahující hodnotu 0,4 kN/m až do hodnoty 0,7 kN/m smějí být na konstrukci zavěšena na libovolném místě za předpokladu, že celková tloušťka opláštění je nejméně 18,0 mm. Totéž platí i pro dvojité příčky, pokud jsou obě řady profilů navzájem propojeny.

5.7.3.2 Konzolová zatížení přesahující hodnotu 0,7 kN/m až do 1,5 kN/m (např. závěsná umyvadla či mísy WC, bojler) jsou zavěšována prostřednictvím speciálních zavěšovacích prvků, kterými je zatížení přeneseno do podkonstrukce. U dvojitých příček je nutné obě řady svislých profilů navzájem propojit.

5.7.3.3 Konzolová zatížení, na která se nevztahují body 5.6.1 až 5.6.3.2, je možné na Sádrokartonové či sádrovláknité konstrukce zavěsit jen na podkladě individuálního statického posudku a výsledných úprav konstrukce.

5.8 Otvory

Okraj otvoru (např. okno, dveře) mezi svislými profily CW je třeba opatřit dodatečným profilem, popřípadě podkonstrukci vyztuzit.

U stěn s konstrukční výškou přesahující 2,60 m, dveřním otvorem širším než 0,885 m nebo dveřním křídlem o hmotnosti vyšší než 25 kg je nutno dveřní otvor opatřit svislými profily minimální tl. 2,0 mm kotvenými do okolních konstrukcí (strop, podlaha) prostřednictvím úhelníků minimální tl. 2,0 mm. Nad dveřním otvorem je třeba zabudovat profil UW, aby bylo možné řádně připevnit svislé profily CW v nadpraží.

U jednoduše opláštěných stěn je třeba provést opláštění tak, aby spáry mezi deskami nenavazovaly na rohy otvoru s minimálním přesahem 150 mm.

Při vícenásobném opláštění je třeba zajistit, aby byly spáry v jednotlivých vrstvách přesazeny nejméně o 150 mm.

5.9 Rovinnost hotových ploch

Při absenci evropské a české normy pro konstrukce suchých staveb a konstrukce suchých podlah platí pro posouzení jejich rovinnosti **technologický předpis výrobce**.

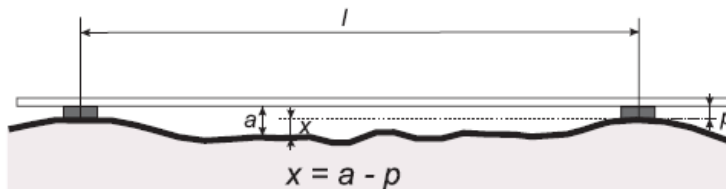
Současně lze pro rovinnost konstrukcí suché výstavby uplatnit ČSN 73 0205 – Geometrická přesnost ve výstavbě, příloha A, str.13, tab.č. A.3, „Mezní odchylky celkové rovinnosti povrchů vnitřních rovinných ploch“ v mm.

Druh plochy		Mezní odchylky v mm pro rozsah rozměrů v m			
		do 1,0	více než 1,0 do 4,0	více než 4,0 do 10,0	více než 10,0
Podlahy s dokončeným povrchem	Místnost pro pobyt osob 1)	2	4	6	8
	Ostatní místnosti	4	6	10	15
Stěny a podhledy stropů s dokončeným povrchem	Místnost pro pobyt osob	3	5	8	15
	Ostatní místnosti	5	8	12	15

1) Za prostory pro pobyt osob se považují zejména bytové prostory, pracovní a jednací místnosti budov občanského vybavení, společenské prostory atd. a prostory budov k nim vedoucím (chodby, vstupní haly, atd.)

Vzhledem k tomu, že jednotlivé komponenty suchých konstrukcí (*desky, profily...*), nejsou vyráběny dle ČSN, ale podle EN s určitými výrobními tolerancemi a z povahy jednotlivých kroků montáže **nelze rovinnost** hotových konstrukcí posuzovat podle ČSN 73 0205, příloha A, str.13, tab.č. A.4, „Mezní odchylky místní rovinnosti povrchů vnitřních rovinných ploch“.

Schéma způsobu měření odchylek (tolerancí) rovinnosti pomocí průměrné latě:

5.9 Kvalita povrchu

Pro kvalitu dokončeného povrchu sádkartonových jsou zavedeny čtyři stupně kvality:
Q1 – základní tmelení pro povrchy, na které nejsou kladeny žádné optické (dekorativní) nároky

Q2 – standardní tmelení pro obvyklé nároky na povrchy

Q3 – speciální tmelení pro zvýšené nároky na kvalitu povrchu

Q4 – celoplošné tmelení pro nejvyšší nároky na kvalitu dokončených povrchů

Pokud nejsou ve specifikaci prací uvedeny žádné bližší údaje o kvalitě povrchu, považuje se za standardní stupeň Q2.

Při návrhu konkrétního provedení povrchové úpravy konstrukcí je nutné vycházet na jedné straně z možností a povahy těchto konstrukcí, na druhé straně z konkrétních podmínek na stavbě a požadavků zákazníka, resp. uživatele stavby – způsob osvětlení povrchů (ploché světlo), druh finální povrchové úpravy atd.

V případě, že se při přejímce má brát ohled na speciální světelné poměry – např. „ploché světlo“ nebo umělé osvětlení – musí objednavatel zajistit, aby podobné světelné podmínky byly k dispozici již při provádění prací (tmelení).